

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne: 11. 6. 2018
Čj. MSP-391/2017-OJD-SPZ/2
Počet listů:2
Přílohy:1 (3 šanony)

**Nejvyšší soud
České republiky
Burešova 20
657 37 Brno**

Věc: obviněný V.S. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: vyšetřovací spis Policie ČR, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, Územního odboru Plzeň-venkov, oddělení hospodářské kriminality, č.j. KRPP-151724/TČ-2016-031181

Podle § 266 odstavec 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného V.S.,

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Plzeň-jih ze dne 25.4.2017, č.j. ZT 44/2017-10, které nabylo právní moci dne 25.4.2017.

Napadeným usnesením bylo rozhodnuto podle § 148 odst. 1 písm. b) trestního řádu o zamítnutí stížnosti obviněného V.S., právně zastoupeného JUDr. T.T., Ph.D, advokátem se sídlem v P., proti usnesení policejního orgánu Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, Územního odboru Plzeň-venkov, oddělení hospodářské kriminality, č.j. KRPP-151724-106/TČ-2016-031181-J-PU, ze dne 8.3.2017, kterým bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání obviněného pro přečin poškození věřitele dle § 222 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, a to pro opožděnost.

Podle ustanovení § 60 odst. 4 písm. a) trestního řádu je lhůta k podání stížnosti zachována též tehdy, jestliže podání bylo ve lhůtě podáno jako poštovní zásilka adresovaná soudu, státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu, u něhož má být podáno nebo který má ve věci rozhodnout.

Podle ustanovení § 147 odst. 1 trestního řádu při rozhodování o stížnosti přezkoumá nadřízený orgán a) správnost všech výroků napadeného usnesení, proti nimž může stěžovatel podat stížnost, a b) řízení předcházející napadenému usnesení.

Podle ustanovení § 148 odst. 1 písm. b) trestního řádu nadřízený orgán zamítne stížnost, byla-li podána opožděně.

Těmito ustanoveními se však státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Plzeň-jih při projednávání stížnosti obviněného V.S. důsledně neřídila.

Obviněný V.S. již dne 23.11.2016 udělil plnou moc JUDr. T.T., Ph.D., advokátovi se sídlem v P., k tomu, aby za zmocnitele činil veškeré právní úkony související s úkony prověřování trestního oznámení, obhajobou v trestních věcech a zastupováním v řízení před soudem, přičemž téhož dne jmenovaný advokát plnou moc přijal; originál této plné moci je založen v trestním spise. Z obsahu této plné moci, jež byla policejnímu orgánu prokazatelně předložena před zahájením trestního stíhání V.S., rozhodně nevyplývalo, že by zmocnění advokáta bylo omezeno jen na některé úkony či dokonce jediný úkon probíhajícího trestního řízení, neboť vše nasvědčovalo tomu, že zmocnění bylo neomezené, myšlené na řízení jako celek. Na tomto nemění nic ani ta skutečnost, že v trestním spise je založena i další plná moc shodného znění udělená dne 17.3.2017 V.S. opětovně JUDr. T.T., Ph.D., advokátu se sídlem v P., která byla policejnímu orgánu doručena téhož dne.

Usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání obviněného V.S. bylo oznámeno obhájci obviněného doručením do datové schránky dne 20.3.2017. Obviněnému bylo usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání oznámeno doručením písemného opisu prostřednictvím pošty dne 10.3.2017. Pokud byla stížnost obviněného proti tomuto usnesení doručena policejnímu orgánu do datové schránky dne 21.3.2017, byla podána v zákonné lhůtě.

Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Plzeň-jih proto pochybila, pokud stížnost podanou obviněným (prostřednictvím obhájce) proti usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání zamítla jako podanou opožděně.

Na základě výše uvedených skutečností je třeba napadené usnesení hodnotit jako rozhodnutí, jímž byl porušen zákon v neprospěch obviněného V.S..

V této souvislosti je možno poukázat na ustálenou soudní praxi, která dospěla k závěru, že až na výjimečné případy vybočení z mezí ústavních kautel nelze připustit ingerenci obecných soudů do zahájení trestního stíhání: *„....trestním řádem není předpokládána ingerence soudů při posuzování důvodnosti zahájení trestního stíhání, a proto není na místě ani zasahování formou rozhodování Nejvyššího soudu o stížnostech pro porušení zákona směřujících proti usnesení státního zástupce, kterým rozhodoval o stížnosti obviněného proti usnesení o zahájení trestního stíhání, protože zamítnutí této stížnosti nemá pro obviněného konečné a neměnné důsledky, neboť jím není žádným způsobem předjímám výsledek přípravného řízení.“* (srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 28.5.2003 sp.zn. 4 Tz 60/2003).

Ústavní soud připustil možnost přezkumu z hlediska dodržení ústavně zaručených práv stěžovatelů v případě stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání, přičemž takový postup je možný *„pouze v situaci materiálního (obsahového) a na první pohled zřejmého odepření spravedlnosti (denegatio iustitiae) nalézajícího výrazu v naprosto (prima facie) nedostatečném odůvodnění rozhodnutí, jehož rozhodovací důvody jsou konstruovány obecným*

a povšechným způsobem“ (nález Ústavního soudu ze dne 3.7.2003 sp.zn. III. ÚS 511/02 a usnesení Ústavního soudu ze dne 5.2.2004 sp.zn. III. ÚS 554/03).

Podstatou předkládané stížnosti pro porušení zákona však není polemika s důvodností zahájení trestního stíhání, nýbrž materiální odepření spravedlnosti, které nastalo v důsledku vadné aplikace ustanovení trestního řádu dozorující státní zástupkyní. Obviněný byl nezákonným rozhodnutím zkrácen na svých procesních právech tím, že mu bylo odepřeno projednání včas podaného opravného prostředku. Napadené usnesení vykazuje materiální i formální aspekty právní moci; je konečné a nezměnitelné v tom smyslu, že žádným jiným rozhodnutím již není možné vrátit trestní řízení do stadia bezprostředně předcházejícího vydání takového rozhodnutí, tj. do fáze prověřování.

Na základě shora uvedených skutečností proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že usnesením státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Plzeň-jih ze dne 25.4.2017, č.j. ZT 44/2017-10, byl v neprospěch obviněného V.S. porušen zákon v ust. § 60 odst. 4 písm. a) tr. řádu a v ust. § 147 odst. 1 a § 148 odst. 1 písm. b) trestního řádu;
2. podle § 269 odst. 2 trestního řádu napadené usnesení zrušil, a aby zrušil i všechna další rozhodnutí, která na zrušené rozhodnutí obsahově navazují, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a
3. dále postupoval podle § 270 odst. 1 trestního řádu a přikázal státnímu zástupci Okresního státního zastupitelství Plzeň-jih, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [3 Tz 18/2018](#)